

4) Zda v případě zvolení systému „poplatku“ za soukromé rozmnožování je v souladu s pojmem „spravedlivá odměna“ uplatnění uvedeného „poplatku“ bez rozdílu vůči podnikům a výdělečným osobám, které zjevně nabývají tyto přístroje a nosiče pro digitální rozmnožování za jiným účelem než k soukromému rozmnožování.

5) Zda by systém zvolený španělským státem spočívající v uplatnění poplatku za soukromé rozmnožování na všechna vybavení, přístroje a materiály pro digitální rozmnožování bez rozlišení mohl být v rozporu se směrnicí 2001/29/ES v rozsahu, v jakém nerespektuje odpovídající vztah mezi spravedlivou odměnou a omezením práva na soukromé rozmnožování, které ji odůvodňuje, když se ve velké míře uplatňuje na rozdílné situace, v nichž neexistuje omezení práv, které odůvodňuje hospodářskou odměnu.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Helsingin käräjäoikeus (Finsko) dne 4. listopadu 2008 – Sanna Maria Parviainen v. Finnair Oyj

(Věc C-471/08)

(2009/C 19/22)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Helsingin käräjäoikeus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sanna Maria Parviainen

Žalovaný: Finnair Oyj

Předběžná otázka

Je třeba čl. 11 odst. 2 směrnice (¹) o ochraně těhotenství vykládat v tom smyslu, že se má zaměstnankyni, která byla z důvodu těhotenství převedena na jinou, méně placenou činnost, zaplatit podle směrnice odměna ve stejné výši, jaká jí byla v průměru placena před tímto převedením, a záleží v této souvislosti na tom, jaké příplatky byly zaměstnankyni dodatečně

placeny k měsíční základní mzdě a na jakém základě jí byly placeny?

(¹) Směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (desátá směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS), Úř. věst. L 348 ze dne 28. listopadu 1992, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. listopadu 2008 Evropaiki Dynamiki – Proigmaena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 10. září 2008 ve věci T-59/05, Evropaiki Dynamiki – Proigmaena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Komise Evropských společenství

(Věc C-476/08 P)

(2009/C 19/23)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropaiki Dynamiki– Proigmaena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (zástupci: N. Korogiannakis, P. Katsimani, Δικηγόποι)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastníka řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozhodnutí Soudu prvního stupně;
- zrušit rozhodnutí Komise (GR pro zemědělství), kterým byla nabídka žalobkyně ohodnocena jako neúspěšná a veřejná zakázka byla zadána úspěšnému uchazeči;
- uložit Komisi náhradu soudních a jiných nákladů vynaložených žalobkyní v souvislosti s původním řízením, a to i v případě, že bude tento kasační opravný prostředek zamítnout, jakož i nákladů spojených s tímto kasačním opravným prostředkem pro případ, že mu bude vyhověno

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku proti rozsudku T-59/05 Soudu prvního stupně tyto důvody:

Je tvrzeno, že se Soud prvního stupně dopustil procesní vady odmítnutím uznat zjevný rozpor mezi kritérii zadání stanovenými v odstavci 5.2 zprávy EvCo a kritérii zmíněnými v odstavci 5.4 téže zprávy, jakož i chybným výkladem procesních pravidel ohledně důkazního břemene. Konkrétněji Soud prvního stupně neodkazuje na žádné důkazy na podporu jeho kvalifikace zjevného rozporu jakožto „chyby v psaní“, přičemž takovouto kvalifikaci nelze z obsahu samotné hodnotící zprávy vyvodit.

V rozsudku dále nejsou zohledněny důsledky porušení povinnosti řádné péče a zásady dobré správy Komisí. Soud prvního stupně tím, že navzdory svému konstatování, že Komise porušila zásady právního státu, nezrušil z uvedeného důvodu její rozhodnutí, bezpochyby opomenul uplatnit relevantní ustanovení.

Je tvrzeno, že Soud prvního stupně neuplatnil ani relevantní ustanovení ohledně povinnosti veřejného zadavatele uvést důvody vedoucí ke zrušení rozhodnutí o zadání zakázky; návrhové byly dopisem ze dne 10. prosince 2004 poskytnuty pouze informace ohledně počtu dosažených bodů a několik obecných poznámek. V tomto smyslu Soud prvního stupně zkreslil důkazy, jež mu byly předloženy a z tohoto důvodu musí být jeho rozsudek zrušen.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Itálie) dne 6. listopadu 2008 – Buzzi Unicem SpA a další v. Ministero dello Sviluppo Economico a další

(Věc C-478/08)

(2009/C 19/24)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionla per la Sicilia

Účastníci původního řízení

Žalobci: Buzzi Unciem SpA a další

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo Economico a další

Předběžné otázky

1) Je možné vykládat zásadu „znečišťovatel platí“ stanovenou v čl. 174 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství v tom smyslu, že povinnost provést naléhavé zabezpečovací a sanační práce a obnovit životní prostředí znečištěné

lokality (nebo s tím spojené náklady) lze uložit – byť jen ve výjimečném případě – subjektu, který do životního prostředí nevyпусти látky, které vedly k ekologickému ohrožení této lokality, anebo – v případě záporné odpovědi – brání tato zásada vnitrostátní právní úpravě (nebo jejímu uplatnění správními orgány), která ukládá povinnost provést naléhavé zabezpečovací a sanační práce a obnovit životní prostředí znečištěné lokality (nebo s tím spojené náklady) subjektu, který tvrdí, že do životního prostředí nevyпусти látky, které vedly k ekologickému ohrožení této lokality, a to bez jakéhokoliv předchozího určení jeho odpovědnosti na základě příčinné souvislosti nebo pouze z toho důvodu, že působí ve znečištěné oblasti nebo tam má věcná práva k majetku či podnik, při porušení nebo neuplatnění zásady proporcionality?

2) Brání zásada „znečišťovatel platí“ vnitrostátní právní úpravě, konkrétně článku 2050 občanského zákoníku, která v případě, že ve znečištěné lokalitě působí několik průmyslových podniků, umožňuje, aby jim správní orgán uložil povinnost sanace této lokality bez předchozího určení odpovědnosti za znečištění v každém jednotlivém případě nebo pouze na základě skutečnosti, že jsou vlastníky výrobních prostředků, a proto objektivně odpovídají za škody, které tyto prostředky způsobí na životním prostředí, nebo aby jim uložil povinnost obnovit znečištěné životní prostředí i bez ohledu na jejich účast na způsobení znečištění a její rozsah?

3) Brání směrnice týkající se nápravy škod na životním prostředí (směrnice 2004/35/ES⁽¹⁾) ze dne 21. dubna 2004, a to zejména článek 7 a příloha II, na kterou je v něm odkazováno) vnitrostátní právní úpravě, která dovoluje veřejnému orgánu, aby ukládal jako „přiměřené možnosti nápravy škod na životním prostředí“ taková opatření ohledně životního prostředí (v projednávané věci představované „fyzickým ohraničením“ spodní vrstvy podél celého pobřeží), která jsou odlišná od dříve přijatých opatření, která byla zvolena na základě příslušného šetření v rámci kontradiktorního řízení a již schválena a uskutečněna nebo jejichž provádění probíhá, aniž by přitom vyhodnotil zvláštní podmínky lokality a náklady na provedení v porovnání s přiměřeně předvídatelnými výnosy, možné či pravděpodobné vedlejší škody a dopady na veřejné zdraví a bezpečnost a čas potřebný k jejich provedení?

4) Brání s ohledem na zvláštní povahu situace v lokalitě národního zájmu Priolo směrnice Společenství ve věci nápravy škod na životním prostředí (směrnice 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004, a to zejména článek 7 a příloha II, na kterou je v něm odkazováno) vnitrostátní právní úpravě, která dovoluje veřejnému orgánu, aby vydával z moci úřední taková opatření, jako jsou opatření o podmínkách ke schvalování legitimního používání ploch, které nejsou sanací dotčeny přímo, jelikož jsou již po sanaci nebo nejsou znečištěné, ale nicméně spadají do vymezené oblasti lokality národního zájmu Priolo?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 143, s. 56; Zvl. vyd. 15/08, s. 358.